

For the benefit of poor patients.

ગરીબ દર્દીઓના લાભાર્થે;

શેઠ પોપટલાલ હરિલાલ નગરીના ઉદાર આશ્રય નીચે.

“જય ભારતી”

નાટકનો ટુંક સાર અને ગાયનો.

લેખક:

શ્રીયુત્તમ દશરથલાલ લક્ષ્મીશંકર જાડા.

પ્રકાશક.

મેનેજિંગ કમીટી રૂ. મી સોશીયલ ગેઝર્સિંગ અને કોન્સર્ટ.

બા. જી. મેડીકલ સ્કુલ, અમદાવાદ.

મુદ્રિત ૧૯૮૭

219

૪. સ. ૧૯૩૧

મુદ્રિત ચાર અના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગાંધીનગર
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-રાઈટ
૧૯૮૮

મુદ્રક : મૂળચંદ્રભાઈ ત્રિકમલાલ પટેલ : ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ :
પાનકેરનાડા : અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૦૪૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ "જ્યોત્સનાલી" ૦૧૨૩ જ્યોત્સનાલી ૦૧

૩૦૨૧૨

વિષય દ- : ૨-૩

શ્રી બી. જે. મેડીકલ સ્કુલ એમેચ્યોર્સ તરફથી.

વિજ્ઞપ્તિ.

૧૧ વર્ષે અત્રેની બી. જે. મેડીકલ સ્કુલ એમેચ્યોર્સ પોતાના વાર્ષિક સમ્મેલન સાથે નાટ્ય પ્રયોગ પણ લેખની બતાવે છે તે નિયમાનુસાર આ વર્ષે પણ અમેએ અમારો “ જ્યોત્સના ” નામનો નાટ્ય પ્રયોગ અમારી તાકત અનુસાર સુધી પ્રેક્ષકો સમક્ષ રજૂ કરતાં ઘણો હર્ષ થાય છે. હાલના જમાનાને અનુસરતે અમેએ એક સમાજિક સંસ્કારી નાટ્ય પ્રયોગ ગુર્જર રંગભૂમી ઉપર લખવવાને પસંદ કર્યું છે.

નાટ્ય નાયક સૌભાગ્યચંદ્રને ગર્ભશ્રીમંતનો પુત્ર હોવા છતાં પણ તેના દુરાચારી મિત્રોની સોબતમાં એક ઉદ્ધત, અનાચારી, દારૂડીઆ તરીકે આલેખવામાં આવ્યો છે. મનુષ્યો જુગાર અને દારૂના વ્યસનથી વિલાસી બની કેટલી હદ સુધી અનીતિના માર્ગે પોતાના આત્માને દોરી જઈ પોતાની જાંદગી કેટલી દુઃખમય બનાવે છે તેમાં આખેહુબ ચિત્તાર રજૂ છે. જ્યારે એક બાળુ નકક્ટ અને કેવળ સ્વાર્થી વેશ્યાની કપટ જાળમાં ફસાઈ જઈ દુરાચારી આત્માઓ પોતાની સર્વ મીલકત ખર્ચ કરે છે ત્યારે બીજી બાળુ વિનાયકરાય અને સુભાગ્યચંદ્ર જેવા ધર્મી આત્માઓ પોતાનું જીવન સર્વસ્વ દેશસેવાના હિતકારીક કાર્યમાં કુરબાન કરે છે. હિન્દુ સમાજની રૂઢીનો ભોગ થઈ પડેલી બાળ વિધવાની કંટાળાજનક સ્થિતિ આંખમાંથી આંસુઓની ધારાઓ વહેવરાવે છે ત્યારે જયવતી જેવી નિર્દોષ, સરલ, સુશિક્ષિત પત્નિની પતિ ભક્તિ ‘ આફીન પોકરાવે છે ’ દુકમાં આ નાટ્ય પ્રયોગના લેખક આધુનિક સમાજની હસ્તરેખા આખેહુબ દોરી આપણી સમક્ષ રજૂ કરી છે.

આ નાટ્ય પ્રયોગ લખવામાં અમારો હિન્દુ સમાજ ઉપર કોઈ પણ રીતે આક્ષેપ મૂકી કોઈના મનની લાગણી દુભાવવાનો નથી, પરંતુ કેટલીક કનીષ્ઠ રૂઢીઓનો ભોગ થઈ પડેલી બાળ વિધવાઓને પોતાની જાંદગી કેવી રીતે દેશ કાર્યમાં પેરાવી શકાય, તેમજ વ્યસની આત્માઓને પોતાની જાંદગી કેવી રીતે સન્માર્ગે દોરી શકાય તેનો બોધ પાઠ લણાવવાનો જ છે. આ નાટ્ય પ્રયોગ અમારે અમદાવાદની સુર પ્રજા સમક્ષ તાત્કાલીક રંગભૂમી ઉપર રજૂ કરવાનો હોવાથી અમેએ ઘણા દુક સમયમાં તૈયાર કર્યો છે જેથી તેમાં ઘણા દોષો રહી ગયા હશે. તો તે દોષો

તરફ સુર પ્રેક્ષકો નીર્લક્ષ વૃત્તિ રાખી, હસન્યાય વૃત્તિએ અવલોકશે એવી અમારી વિનંતિ છે અને જો તેમાં તેઓનાં મન કંઈક પણ અંશે આનંદિત થશે તો અમે અમારો પ્રયત્ન સફળ કહી શકીશું.

આ નાટ્ય પ્રયોગના લેખક શ્રીયુત રા. રા. દશરથલાલ લક્ષ્મીશંકર બેલા એ આ અમુલ્ય સામગ્રીક નાટ્ય પ્રયોગ ભજવવાની રજા આપવામાં અને નાટ્ય-ગાયનો બનાવી આપવામાં શ્રીયુત રા. રા. અધુમુદન ગીરધરલાલ આચાર્ય જે સહૃદયતા અને ઉપકારવૃત્તિ દર્શાવ્યાં છે તે બદલ અમે તેમનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. સુરપ્રેક્ષક વર્ગે પોતાના અમુલ્ય સમયનો ભોગ આપ્યો છે તેના માટે અમે તેમના પણ આભારી છીએ. આ નાટ્ય પ્રયોગને સફળ બનાવવામાં અમારા મિત્રમંડળે પોતાના અમુલ્ય સમયનો ભોગ આપ્યો છે અને હરેક એમેચ્યોરે ઉત્સાહપૂર્વક કાર્ય કરી મદદ કરી છે તેઓનો પણ અમે આ સમયે આભાર માનવાની તક લઈએ છીએ.

માસ્તર થીએટર ઘીકાંટા.

અમદાવાદ તા. ૨૨-૯-૩૧

મગનલાલ એમ. પટેલ, રતિકુમાર બ્યાસ,

ગ્રેઈન્ટ ડ્રામેટીક સેક્રેટરીઝ.

“પાત્ર પરિચય”

“જય ભારતી”

નાટકના પાત્રો.

સૌભાગ્યચંદ્ર:—શ્રીમંતનો પુત્ર હોવા છતાં કુર્મગને બાંહે દુરાચાર અને અનીતિને પથે જતો યુવક.

મી. રતિકુમાર વ્યાસ.

સુભાષચંદ્ર:—દેશદાઝથી ઉછળતો સમાજ સુધારક યુવક મી. ઇન્દ્રવદન મહેતા

વિનાયકરાય:—મર્મશ્રીમંત શેઠ સૌભાગ્યચંદ્રનો પિતા મી. ગજેન્દ્ર પંજા

જગમોહન:—મંગળાનો કુર કાકા

મી. ભગવાનસિંહ ઠાકોર

વૈકુંઠ } સૌભાગ્યચંદ્રના મિત્રા
નોત્તમ }

મી. મણીલાલ દોશી

મી. ચંપક જવરી

૧ લો. મિત્ર } સુભાષના મિત્રા
૨ જા. મિત્ર }

મી. હરિપ્રસાદ ત્રીવેદી

મી. અનિલકુમાર ઠાકર

કામીક

સુરેષ (જાદુગર)

ચંપાનો ચાહક

મી. એમ. એ. ત્રીવેદી

ઓઘડકાકા:—

ચંપાનો વૃદ્ધ પતિ

મી. એમ. વી. બધેકા

નવરંગ:—

ઓઘડનો ભત્રીજો

મી. સી. સી. કીનારીવાજા

કેશવ:—

સુરેષનો મિત્ર

મી. એચ. જે. ત્રીવેદી.

સ્ત્રી પાત્રો

જયક્તી:...

સૌભાગ્યચંદ્રની આદર્શપત્નિ

મી. કાન્તીદલાલ

મંજરિ:—

એક વેશ્યા

મી. શાન્તિ પરીખ

મંગળા:—

એક બાળ વિધવા

મી. ઠાકોરભાઈ મહેતા

ચંપા:—

કામીક સ્ત્રી પાત્ર

મી. સી. એલ. પટેલ.

ઉપરાંત, જજ, વકીલ, પોલીસ, સાધુઓ, સ્વયંસેવકો. વિગેરે.

રતિકુમાર વ્યાસ એમ. એમ. પટેલ

જેઠન્ટ ડુમેટીક સેક્રેટરીઝ.

સ્ટેજ મેનેજર મી. હરીલાલ કે. ભટ્ટ.

“જય ભારતી” નાટકનો હંકસાર.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ પહેલો.

શ્રીમંતનો પુત્ર હોવા છતાં કુસંગને અંગે દુરાચારી બનેલા સૌભાગ્યચંદ્ર ની જન્મ જયંતીની ખુશાલીની મીજલસમાં નિમંત્રણ મિત્રો આનંદ કરતા બેઠા છે. ત્યારે દેશ કંગાલીયત અને પડતી દશા ભોગવી રહ્યો છે, ત્યારે એક કુલાગાર પુત્રની જન્મ જયંતીમાં પૈસા બરબાદ થતા બેઠા વિનાયક-રાયનો શોક. મિત્રોને જ્ઞાનરૂપી કપકાના શબ્દોમાં દેશની પરિસ્થિતિનો ખ્યાલ આપી રબ આપવી. હિંદુ બાળ વિધવાનું આગમન અને હિંદુ સમાજમાં પોતાના સ્થાનનું કશું વર્ણન સૌભાગ્યચંદ્રનું પ્રવંશનું અને વિધવાના અંગ-લાલિત્યથી મુગ્ધ બનવું. પિતા જ્ઞાનરૂપી શબ્દોમાં પુત્રને વિધવાની માતા તરીકે ઓળખ આપે છે. પિતા પુત્ર વચ્ચે વાગબાણ અંતિમમાં પુત્ર પિતાપર બંજર લઈ ઉભો રહે છે. સુભાષનું આગમન અને સૌભાગ્ય સુભાષ વચ્ચે મતભેદ થતાં તકરાર ઉદ્ભવેલા સૌભાગ્ય બંજર લઈ સુભાષ પર ખુની હુમલો કરે છે પણ સુભાષ હાથમાંનું બંજર ચુકતીથી પકડી લે છે.

પ્રવેશ બીજો:—

અંક પોતાના લગ્ન એક ગ્રહ માથે થયેલાં હોઈને પોતાના શુદ્ધ જીવન પર વિચાર કરતી ઉભી છે ત્યાં તેના આહુક સુરંપનું જાદુગરના વેષમાં આવવું અને તેના છુટ્ટા પતિને જાદુથી યુવાન કરી આપવા કહે છે. ત્યાં છુટ્ટા પણ આવે છે ન પણ યુવાન થવાનાં કાંઈ જાદુગરના બોલવામાં ભરોસો મુકી પોતાની સ્ત્રીને જાદુગરને ત્યાં થાળ લઈ મંત્રાવવા માટે હંમેશાં મોકલવા કબુલ થાય છે.

પ્રવેશ ત્રીજો:—

જયવતી “કાંતો કાંતાના” શબ્દોથી તણ ચાર છોકરાઓને ઉપદેશ આપી રહી છે. સુભાષ પણ જયવતીના ઉપદેશને અનુમોદન આપતા દાખલ થાય છે. સુભાષને તેના મિત્રોએ આપી દીધેલું કાર્ય પડતું મુકી દઈ નોકરી અગર અભ્યાસ કરવા કહેવું સુભાષ લીધેલા ધ્યેય પર મક્કમ રહે છે. ત્યાં દારૂના નિશામાં સૌભાગ્યનું આવવું; તે જયવતીને ધમકાવી, ફરી અહીં ન આવવા માટે તથા સુભાષને ન મળવા માટે કહેવું અને તેને ભારતા માસ્તાં લઈ જાય.

પ્રવેશ ચોથો:—

મંગળા કાષ્ઠનો ભારો નહિ વેચવાથી શ્રમીત થઈ દેર આવે છે. (નજીવી રકમનો મંગળાના દ્રુટી) ફૂર કાકાએ ગુસ્સે થઈ તે ભારો વેચાને ન આવે ત્યાં સુધી અજળજળે નહિ આપવાની અને ઘરમાં નહિ પેસવા દેવાની ધમકા

આપવી અને ચાલ્યા જવું, મંગળાનું બેભાન થઇ નીચે પડવું અને થોડીવાર પછી ભાનમાં આવી પોતાની કશું સ્થિતિનું રહન કરવું. તેવામાં સૌભાગ્યચંદ્રનાં મિત્ર નૌતમનું ત્યાં આવવું અને વિનાયકરાયના કહેવાથી તેનો પુત્ર સૌભાગ્યચંદ્ર કે જેના હાથમાં વિધવાઓનું મોટું ફંડ છે તે મંગળાને મદદ કરવા ઇચ્છે છે, તેમ તેને કહેવું અને ફસાવીને મંગળાને લઇ જવી,

સીન દાન્સકર.

પ્રવેશ પાંચમો:

સીન ૫ મો.

મંજરીનું વિલાસ—ભૂવન.

પિતાની ત્રિજેરીમાંથી રૂ. ૧૦૦૦૦ ઉચાપત કરી દારૂના નિશામાં મશગુલ સૌભાગ્યચંદ્ર મંજરીને ત્યાં આવે છે. વૈકુંઠના કહેવાથી મંજરી સૌભાગ્યની સાથે કૃત્રીમ પ્યાર કરી નિશામાં પણ વધુ દારૂ પાછ તેની પાસેથી રૂ. ૧૦૦૦૦ યુક્તિથી પડાવી લે છે. તેમાં નૌતમ મંગળાને લઈ અહીંયાં આવે છે; ને જેને જોઈને સૌભાગ્યચંદ્ર મંજરીને સંતાઇ જવાનું કહે છે; અને પોતે એક સદગૃહસ્થ જેવો ડોળ કરી મંગળાને આવકાર આપે છે. અને પોતાની મીઠી જગ્યાનથી લલચાવી પોતાની સાથે લઇ પૂર્નલમ કરવા સમજાવે છે, મંગળા તેમ કરવા કબુલ થાય છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો.

ચંપાને આવતાં મોટું થઈ જવાથી જાદુગર પોતાની ઝુંપડીમાં ચંપાની રાહ જોતો કેશવ સાથે વાત કરતો બેઠો છે. ત્યાં ચંપા થાળ લઈ આવે છે જાદુગર ગુસ્સે થઈ ચંપાને ચાલી જવા કહી તેનો પતી યુવાન નહિ અને તેમ સાફ સંભળાવી કાઢી યુવાન સાથે લમ કરી લેવા કહેવું પણ જાદુગર પોતે તેનો ચાહક સુરેષ જ છે તે બેઠ બુલ્લો કરે છે. અને પરસ્પર લમનાં વચન આપે છે.

પ્રવેશ સાતમો:

વિનાયકરાવનું દિવાનખાનું.

વિનાશને પથે જતો સૌભાગ્ય પોતાનું ખુન કરી લાખ્ખોની મિલકત દૂન કરી દેશે એવી ખીકથી વિનાયકરાય પોતાની મિલકતનું વિલ કરી, હુન્નર કળા અને ધર્માદામાં ખેસ આપવા તૈયાર થાય છે. તેવામાં સૌભાગ્ય આવવું પિતા પુત્ર વચ્ચે મિલકતના બચ પર મતભેદ, અંતમાં ઉશ્કેરાયલો પિતા પુત્ર પર જોખળીયાર ચલાવવા ટેબલમાંથી રીવોલ્વર લેવા જાય છે. પણ તે પહેલાં સૌભાગ્ય પોતાની પિસ્તોલથી વિનાયકરાયને ધાયલ કરે છે.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો.

મંજરીનું વિલાસ ભુવન.

સૌભાગ્યવંદના ફંદમાં ફસાયેલી મંગળા છૂટકારા માટે તર્કવિતર્ક કરે છે; અને સૌભાગ્યવંદ સુભાષને મળવા બોલાવે છે એમ કહી પોતાને અચાવવા માટે લેવા સાથે સુભાષ પર ચીઢી મોકલે છે તેવામાં સૌભાગ્ય અને મંજરીનું આગમન અને અતીતિને પથે જવા મંગળા પર દબાણ, ધાયલ જ્યેષ્ઠા વિનાયકરાય મરણ પામતા અગ્નિ સંસ્કાર માટે સૌભાગ્યને બોલાવવા માટે જયવતીનું આવવું. મરણના અંતર મળતાં મોકને સ્થાને સૌભાગ્ય અને મંજરીનો હર્ષ તેવામાં સુભાષનું આગમન અને આટલી હદની નફરતાઈ માટે સૌભાગ્યને શીટકાર આપતા સૌભાગ્યનું ગુસ્સે થવું અને સુભાષને પકડાવવા લેવાને બોલાવવો. સુભાષ પણ સંકેતથી પોતાના સ્વયંસેવકને બોલાવે છે જે આવી સૌભાગ્ય અને તેના ભ્રાત્રીને પકડી રાખે છે. સુભાષ મંગળા અને જયવતીને લઈ ખસાર થાય છે.

પ્રવેશ બીજો કેમીક.

ઓઘડ કાકા યુવાનીના કાઝમાં લાથમાં આરસીલછ જુવાનીના ઢોટા મોઢા પર ક્યારે પુટે તેની રાહ જોતા આંટા મારે છે, નવરંગ ચંપાનો ફોટો ચીતરે છે. નવરંગ કાકાની મુખાંધ ઉપર હાસ્ય કરી જુવાન ચવાની આશા મુકી દેવા કહે છે. અને ચંપા જદુગરતી સાથે લમ્પ કરી માખણે તે બેદ ખુલ્લો કરે છે. ઓઘડ ગુસ્સે થઈ ચંપાની શોધમાં જાય છે.

પ્રવેશ ત્રીજો:

આશ્રમનો સીન.

સૌભાગ્યવંદના ફંદમાં ફસાયેલી મંગળાને લઈને સુભાષ આશ્રમમાં આવે છે. પુનર્લક્ષ્મના પ્રશ્ન પર ચર્ચા કરી પરસ્પર લગ્ન કરવાના પ્રયત્ન આપે છે. ત્યાં વૈકુંઠ સુભાષને વિનાયકરાયના મુનવો અગ્નિપત્તર પકડાવવા લોરંટ લઈ પોલીસ પાર્ટી સાથે આવે છે; અને સુભાષને પકડાવી લઈ જાય છે. મંગલાનું આકંઠ.

સૈમીક :

પ્રવેશ ૪ થો :

(જાદુગર) સુરેષને ત્યાં ચંપા મેળ કરી રહી છે અને સુરેષ સાથે પોતાના લક્ષ્મી કાર્ટ દ્વારા રજીસ્ટર કરાવવાનું નક્કી કરે છે. ઓઘડકાકા અને નવરંગ ચંપાને શોધવા ત્યાં આવી ચઢે છે, સુરેષ બુઢાપર ગુસ્સે થઈ તેમને ચાલ્યા જવા ધમકી અપાવે છે.

ચંપા હવે ઓઘડકાકાને ત્યાં નહિ આવવા નક્ક જવાબ આપે છે. ઓઘડકાકા ગુસ્સે થઈ બંને ઉપર લાકડી ઉગામી ધસે છે ત્યાં સુરેષ પિસ્તોલ કાઢી ઉભો રહે છે જેથી ઓઘડકાકા અને નવરંગ નાસી જાય છે.

પ્રવેશ પાંચમો :

જેલનો સીન.

સૌભાગ્ય ચંડના કાલત્રાથી ખુની તરીકે પકડાયેલો નિર્દોષ સુભાષ પોતાના ધ્યેયપર વિચાર કરતો ચિંતાતુર હાલતમાં ઉભો છે. ત્યાં મંબજાનું આગમન અને તેનો શોક. અને તે પછી સુભાષે તેને સાન્તવન આપી રજા આપવી.

સીન ટ્રાન્સફર.

પ્રવેશ ૬ હો.

સૌભાગ્યચંદ્ર પોતાના મિત્રો સાથે જુગારમાં સર્વે મિલકત હારી બેસે છે, છેવટમાં વૈકુંઠના કહેવાથી સૌભાગ્ય પોતાનો બંગલો જુગારમાં મુકે છે. અને ખુચે છે. પરંતુ હાર્યો જુગારી બમણું રમે તેમ સૌભાગ્ય પોતાની સ્ત્રીની કિંમતી વિંટી-પોતાની છેલ્લી મિલકત જુગારમાં મુકે છે. સાથે જુગાર રમતો મિત્ર દગાથી પાનુ બદલે છે અને સૌભાગ્ય તે જોઈ જાય છે ને જોવાની સાથે તેઓની સાથે રકકક કરી મારામારીના મામલા પર આવી, બે જણાનું ખૂન કરી સૌભાગ્યનું નાશી જવું.

અંક ત્રીજો

પ્રવેશ પહેલો.

કોર્ટની સીન.

સુભાષચંદ્રની કોર્ટમાં દ્રાયલ. કોર્ટની નજરમાં સુભાષ વિનાયકરાવનો ખુની ઠરે છે. જેથી સુભાષનું ફાંસીની સજાનું પાત્ર બનવું ત્યાંજ મંગળાનું પોતાની કરુણ સ્થિતિપર કલ્પાંત અને પછીથી ખેલાન થવું.

પ્રવેશ બીજો.

કોમીક.

સુરેષ અને ચંપા કોર્ટમાં પોતાનાં લક્ષ રજીસ્ટર કરાવવા આવ્યાં છે. ઓમ્લડાસની ઉલટ તપાસ કરતાં તેનો કેસ માર્યો જાય છે. જજ સુરેષ અને ચંપાના લક્ષ કાયદાની રૂએ રજીસ્ટર કરી આપે છે. ઓમ્લડ કાકાના નિશ્વાસ, ચંપા સુરેષનો, આનંદ અને કાકાની મશ્કરીમાં રજા લઈ ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ત્રીજો.

સીન ત્રીજો.

મંજરીનું દિવાનખાનું.

જુમારમાં સર્વ મિલ્કતથી ફના થયેલો સૌભાગ્ય મંજરીને ત્યાં શોકમસ્ત હાલતમાં બેઠો છે. ત્યાં અંદરથી વૈકુંઠ તથા મંજરીનું આવવું અને સૌભાગ્ય પોતાની સર્વ મિલ્કત હારી ગયો છે; એમ મંજરીને સમજાવી સૌભાગ્યને કાઢી મુકવા માટે વૈકુંઠનું કહેવું. અને મંજરીનું તે પ્રભાણે કરવું બન્નેનો પ્રેમ શત્રુતામાં ફેરવાઈ જતાં તકરાર થવી, અને મંજરીનું ભૈયાઓને બોલાવી સૌભાગ્યને એક થાંભલા સાથે બંધાવવો અને તેના પર ગોળી બાર કરવા જવું ત્યાં જયવતીનું આવવું. અને સૌભાગ્યને બચાવવો, હૃદય પલટો, અને અનીતિમાંની અંતિમ સુધી પહોંચેલો દારૂડીઓ દેશભિમાંની થાય છે. જયવતીના ચરણમાં પડી પોતાની કરેલી ભૂલો માટે દીન થઈ ક્ષમા યાચે છે. જયવતી સૌભાગ્યની કસોટી કરી તેનામાં વિશ્વાસ બેસતા નિર્દોષ સુભાષને બચાવવા વિનવે છે પણ તેમ કરતાં જયવતી પોતે વૈધવ્ય પ્રાપ્ત કરે તેટલા માટે સૌભાગ્યનું ખમચાવું આદર્શ વિરાગના ખંજરથી આત્મહત્યા કરી સૌભાગ્યને માટે સુભાષને બચાવવાનો માર્ગ

ખુલ્લો કરી આપે છે, સૌભાગ્યના હૃદય પર આથી સખ્ત આઘાત. નાસી છટેલી મંજરીને ખેંચી લાવી પોતાના ચએલાં સર્વે પાપોની કારણભૂત તેનેજ ગણી તેનું ખુન કરે છે. દુષ્ટ વૈકુંઠ મંજરીની મદદે ધાય છે. તેનો પણ સૌભાગ્ય પ્રાણ લે છે અને પછી ત્યાંથી સુભાષને બચાવવા ફાંસીના માંચડા તરફ પ્રયાણ કરે છે.

પ્રવેશ ૪ થો.

કોમીક.

ચંપા જતી રહેવાથી ઓધડકાકા રસ્તામાં અફસોસ કરતા ઉભા છે. નવરંગ દિલાસો અપો છે. ત્યાં ચંપા અને સુરેષ ટેનીસ રમી ક્લબમાંથી પાછાં ફરે છે અને ઓધડકાસના ખલા પર રેકેટ અબાણતાં મારી મફકરી કરે છે. કાકા ગુસ્સે થાય છે પણ કાયદા આગળ લાચાર થઈ ગમ ખાધ આત્મસંજય છે. સુરેષ ચંપા પણ મોજ કરતાં પોતાને ઘેર જાય છે.

પ્રવેશ પાંચમો.

સીન ફાંસીનો માંચડો.

સુભાષને લઈ ફાંસીને માંચડે સત્તાધિકારીઓનું આવવું મંગળા અને સુભાષનું છેલ્લો મેળાપ હોઈ મંગળાનું હૃદય ફાટ રૂદન. પણ તેને આશ્વાસન આપી બહાદુરીથી સુભાષનું ફાંસીને માંચડે ચઢવા તત્પર થવું. પોતાના પાપનો પોકાર કરતાં સૌભાગ્યનું ત્યાં આવવું, અને પોતાના પિતાના ખુની તરીકે જાહેર થવું. સૌ કોઈનું આશ્ચર્ય પામવું, સૌભાગ્યનું સુભાષને ફાંસીને માંચડેથી નીચે ઉતરવા કહેવું, અને ઉતારી તેની સાથે ભેટી હૃદય સરસો ચાંપી પોતાની બૂલો માટે ક્ષમા માગવી આખરે સુભાષને દેશ સેવા કરવાનો મંત્ર અર્પી પોતાના ખંજરથી પોતાના હાથેજ એક વીરને છાજે તેવી રીતે સૌભાગ્યની આત્મહત્યા.

પ્રવેશ ૬ ઠો.

“જય ભારતીના” નાદથી આશ્રમ ગાજી રહ્યો છે સુભાષ મંગળા સમાજની દુષ્ટ રૂઢીને ઠોકરે મારી લગ્ન ગ્રંથીથી જોડાય છે અને દેશાત્મતાના કાર્યમાં જમલાવવા પરસ્પર પ્રચનથી બંધાય છે.

“જય ભારતી”

નાટકનાં ગાયનો

અંક પહેલો.

—:મંગળાચરણ:—

પ્રણમું દેવી—જયભારતી

અધમોધારણ દુઃખ હારીણી.

વંદુસ્તવિત પતિત પાવની;

અર્ધ્ય ગ્રહણ કર દેવી.—જયભારતી

કાવ્ય પુષ્પની ભરીત અંબલી;

તુજ અનુગ્રહથી મંત્ર કરણી,

ગ્રથન કરીએ દેવી—જયભારતી

જયજય સૌનો તું કરનારી,

સુખ સર્વને તું દેનારી;

પ્રેમે નમીએ દેવી—જયભારતી.

વિનાયકસય

૨.

‘હાથ’ને લઈ ના શકો તો, હાથ ને લેશો નહિ;

સુખ કોને દઈ ના શકો તો દુઃખ કોને દેશો નહિ.

આંતર રીઝાવી ના શકો તો આંતર તમે કાપો નહિ;

કુશળ્લથો કંગાળને પણ કોઈ સંતાપો નહિ.

એ હાથ ઉની દહાય છે સંસાર આખો બાળશે;

એ હાથનો લેનાર તો પરિણામ ભુકું ભાળશે.

૩

અંપા ધરડો પતિને હું તો નાળુકડી નાર;

કેમ કરી ફરવા જવાયરે, મુંઝાઈ ચોપાડીના ચોકમાં

લાકડી લઈને ભુકો હિંકતો હો રાજ;

કેમ એતી સાથમાં ફરાયરે, રાણી બિઠોરીયાના આશમાં

ધારે જગત આપ દીકરી હો રાજ;

કેમ કરી ચુંબનો ચુમાયરે, મુંઝાઈ ચોપાડીના ચોકમાં

આલડકાડા યુદ્ધાપે મારો કાઢીને જીવાન મને બનાવો;
 યુદ્ધાની ફરીઆદો કાઢી આશિષ લઈ સિધાવા.
 જાદુગર જાદુગરની એકજ ગોળી સહુ ફરિઆદો કાઢે;
 આ જાદુગર અજળ અલૌકિક યુદ્ધપાને બાળે.

મુલાય અલેજે દેશની સંચા યુવાનો હોતો એવા હો.
 ગુલામી તુચ્છતા આંખો હૃદય નિજ દેશનો કાઢો.
 જમત મળવે કરી હાંકાં યુવાનો હો તો એવા હો;
 હસીને નેસરે આકૃત મચાવે મોતથી જાદુત.
 ન હચ્છે કાઢની રાહત યુવાનો હો તો એવા હો.
 જીવેજે દેશ ને કાળે મરે જે દેશને કાળે;
 લડે જે દેશને કાળે યુવાનો હો તો એવા હો.

મંગળા:— હિંદુ સમાજે નારીઓના નાથ કે મરશો નહિ;
 મરજે તે પહેલાં સ્ત્રી લલે; સ્ત્રીનો પતિ મરશો નહિ.
 મરતાં પતિ નિજ નારીઓના હાલ જુરા થાય છે
 સૌભાગ્ય જાતાં સ્ત્રી તણાં જીવન ગુલામી થાય છે.
 ઓ ઇશ આવો ફર તું અબજા ઉપર બનતો નહિ;
 કુમળી ખીચારી બાળકીનાં નાથ તું હરતો નહિ.

સૌભાગ્યચંદ્ર પ્રણય પથે જનારાને સમયને રથાન ઓછાં છે,
 સમય સંધ્યા વહી જાયે છતાં એ લાન ઓછાં છે.
 કમળમાં જાકું છે સ્હેલું ખીડાવું છે અતિ મુશ્કીલ;
 રૂપેરી એ સનમ ગોઠે જીવનનાં લાન ઓછાં છે,
 “આવો” ના ઉદગારથી સકળ સન્માન ઓછાં છે;
 ... અરે એ એક આલિંગન, તણાં સૌ દામ ઓછાં છે.

જાદુગર

અજળ સ્ત્રી પ્યારના અધન જગત કેદી બને છે ત્યાં;
અરે એ રંકને રાજ બધાં સૌએ ઝુકે છે ત્યાં.
સલામો લાખ જ્યાં થાતી ને પડેલા બોલ ઉંચકાતા.
છતાં એ જાણનારાઓ બધાં પાગલ બને છે ત્યાં.
અજળ એ જોલખાનાની દીવાલો તોડવી મુશ્કેલ;
છતાં એ જાણનારાઓ બધા કેદી બને છે ત્યાં.

૯.

ચંપા જાદુગર હું તો હવે છું તારી જાદુગર;
ડાસાને હું દષ્ટિ ત્યાગી જાદુગર.
હું છું તારો મોરલો ને તું છે મારી દેલ;
પ્રેમથી ફરીએ હવે ને ડાસો કરશે હૃદય.
સુંદર લાલો સાડીઓ ને મુકવો કસબી કાર;
ડાસો છોને દાઝીને કરતો શોર બકાર.

૧૦.

વિનાયકરાય ગતી ગુઢ કર્મની ન્યારી મનુષ્યો જ્યાં ભરે પાણી
ન ચાલે યત્ન કેના ત્યાં કરેલાં થાય ધુળધાણી
મનુષ્ય શું કંઈક ધારે ને ત્યાં કુદરત શું કરી બેસે;
કરમના ખેલ છે ન્યારા જગત જે ના જરી સમજે.

૧૧.

અંક બીજો.

મુલાખ

એકજ વૃક્ષની ડાળ (૨)

નથો તદ્વાયત અમે સમજતા એકજ વૃક્ષની ડાળ;
અમે સૌ એકજ વૃક્ષની ડાળ.

હિંદુસ્તાન એ દેશ અમારો છે ભારતી માત અમારી;

તે માતાની મુક્તિ માટે જીવન કરે કુરબાન,

અમે સૌ એકજ.....

હિંદુ મુસલમાન પારસી સહુ એકજ માતાનાં બાળ.

ભારતનો જય જય કરવાને અર્પીશું આ પ્રાણ;

અમે સૌ એકજ....

ચંપાને જાદુગર ચાલો ચંપા ફાળ્યા આ મુરખ અહિંથી નાકા,
 મારી ચંપા ચાલોને મોજ ઉડાવીએ.
 પ્રેમી હું જોગણ તારી હવે યનીશ હું શેકાણી,
 મ્હારા વહાલા કેટલાંમાં સીધાવીએ.
 આ જાદુગર તારે પ્રેમી તું યનીશ નહિ પાખંડી,
 મારી ચંપા રજીસ્ટર લગ્ન કરાવીએ.
 મહેલે સાથે રહેયું પ્રેમે છાની વાતો કરયું,
 મ્હારા વહાલા મંસારે પ્રેમ મ્હાલીએ.
 છુટ્કાને રોવડાઓ તેમ મને તું ના છેતરની.
 મારી ચંપા સળેડે ચાલો સિધાવીએ.

મંગળા પ્રભુ તું ક્યાં ગયો આજે અમારાં અશ્રુ જોતો જ,
 હૃદયના શુદ્ધ પ્રેમીના જરા તું અશ્રુ લોતોજ,
 થયેલા પુર્વના પાપો હવે તું શીદ મંભારે,
 હૃદય ડંખી રહ્યું આજે જરા તે ડંખ જોતોજ.
 ગણીને બાળ સૌ તારાં સહુ પાપો પ્રજ્ઞળી દે,
 અમે તો આપના છોડું હુબેલાને તું તારી દે.

સુભાષ વિતી ધણી નિશાઓ વિત્યા ધણા પ્રભાતો
 તોયે ન હિંદ જ્યા, કંકાશ બીજ-ત્યાગે.
 નહિ ભાતૃભાવ હૈયે નહિ દેશદાઝ દિલે,
 તેથી વિનાશ કેરા સૌ દિશ ધંટ વાગે.
 સદ્બુદ્ધિ સદ્ વિચારો પ્રેરો પ્રભુ સહુમાં.
 વાષે સુમંથ રનેહ તુજ બાળ એજ માગે.

અંક ત્રીજો.

૧૫

સૌભાગ્ય બનીને દાસ હું તારો કુસુમ માળા ચઢાવું છું,
 નમીને હું તને પ્રેમે હું મ્હારું દિલ નમાવું છું.
 સૌદર્શનો સાગર બધો હૃદયથી હું સ્વિકારું છું.
 સકળ આજ્ઞા પ્રિયે તારી નમી શીરપર ચઢાવું છું.
 અબળા છતાં પ્રબળા બની મને આજે ઉગાર્યો છે.
 મદિરા મસ્ત નિર્લજ્જને પ્રિયે આજે સુધાર્યો છે.

૧૬

ચંપાને જાદુગર હવે અમે જાણું કાકા મ્હારા
 ચાલોને ચંપક પ્યારા
 ઓ ચંપા તું શીદ કરે છે લારા
 ઓ કાકાં જીવાન બનીલો મારા
 ચાલોને ચંપક પ્યારા,
 હવે અમે જાણું કાકા મ્હારા.

૧૭

સુભાષ મંગળા વિગેરે—

ભારતનો જય ચાલનારા દયા ધર્મનો પકડો પંથ,
 વૈર ભાવ સૌ દ્રવ્ય તજીને સંપત્તિ સૌ પકડો પંથ.
 પરનારીને માતા સમજી સત્ય પ્રેમના પકડો પંથ,
 દેશ કાર્યમાં જીવન અર્પી મોજશોખના છોડો પંથ.
 બાળકમને વૃદ્ધકમના સમાજમાંથી કાઢો પંથ,
 પુનર્લજ્જને દો ઉત્તેજન પુનર્લક્ષના પકડો પંથ

સમાપ્ત

ૐ

શાન્તિ ! શાન્તિ ! શાન્તિ !

